

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران، به مناسبت ۱۱ اردیبهشت (اول ماه مه)، روز جهانی کارگر!

* مبارزه برای دستیابی به دستمزد عادلانه، امنیت شغلی، لغو قراردادهای موقت، توقف خصوصی سازی، رهایی از فقر و محرومیت، و دستیابی به حقوق سندیکایی بخشی جداناپذیر و مهم از جنبش عمومی خلق بر ضد حکومت دیکتاتوری است!

* روز جهانی کارگر را به روز مبارزه گسترده و هماهنگ کارگران و زحمتکشان کشور بر ضد رژیم ولایت فقیه تبدیل کنیم!

کارگران و زحمتکشان میهن!

کمیته مرکزی حزب توده ایران فرارسیدن ۱۱ اردیبهشت ماه (اول ماه مه)، روز جهانی کارگر را به شما شادباش می گوید. میهن ما سالی پر حادثه را در مبارزه با رژیم ضد مردمی و استبدادی ولایت فقیه پشت سر گذاشت. از صدها اعتراض و اعتصاب کارگری که هم اکنون نیز ادامه دارد تا آغاز جنبش مردمی "زن، زندگی، آزادی" که از شهریور ماه و به دنبال قتل مهسا امینی به وسیله نیروی "گشت ارشاد" رژیم آغاز شد. انبوه مردم زحمتکش - از زنان دلاور میهن مان گرفته تا بازنشستگان و فرهنگیان و کشاورزان، دانش آموزان و دانشجویان کشور - جان بر کف در اعتراض به حکومتی که ایران را به قهقرا کشانده و میلیون ها خانواده زحمتکش را به زندگی زیر خط فقر و در محرومیت و فشارهای کمر شکن محکوم کرده است روزی نبوده است که به خیابان ها نیاید و با سرکوب خشن و خونین گزندگان استبداد رو به رو نشوند.

سالی که گذشت برای همه کارگران و زحمتکشان جهان نیز سالی دشوار بود. ادامه جنگ خانمانسوز در اروپا که حاصل سیاست های برتری طلبانه امپریالیسم آمریکا، تحریمات پیمان تجاوزکار ناتو، و حمله نظامی روسیه به اوکراین بوده است نه تنها هزینه کمرشکنی برای زحمتکشان روسیه و اوکراین به همراه داشته است بلکه شرایط زندگی برای میلیون ها کارگر و زحمتکش را در سراسر اروپا و جهان به شدت دشوار کرده است.

فقر مطلق و دسترسی نداشتن صدها میلیون انسان به کار، مسکن، بهداشت، آموزش، و در کنار این ها نابودی فاجعه آمیز محیط زیست، حاصل حاکمیت سرمایه داری انحصاری جهانی است که برخی ها تلاش دارند این حاکمیت واپس گرا و ضد انسانی را یگانه نظام و راه و رسم واقع گرایانه تحول جامعه بشری در برابر آن نشان دهند. بزرگداشت روز جهانی کارگر در چنین وضعیتی مستلزم تاکید بر ضرورت ادامه مبارزه کارگران و زحمتکشان جهان بر ضد نظام سرمایه داری جهانی و به ویژه سرمایه داری انحصاری است که با وجود همه فرازونشیب هایش بیش از یک سده می گذرد که بر جهان ما حاکم است.

کارگران و زحمتکشان ایران!

ما در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می رویم که بار دیگر کارگران پروژه ای صنعت نفت در اعتراض به دستمزدها و شرایط کاری بسیار دشوار در میدان های نفتی جنوب

دست به اعتصاب زده اند و در هفته‌های اخیر هم اعتراض‌های بازنشستگان و همچنین فرهنگیان کشور را نیز شاهد بوده‌ایم. به نظر حزب توده ایران مبارزه شما برای دستیابی به دستمزد عادلانه، امنیت شغلی، لغو قراردادهای موقت، توقف خصوصی سازی، رهایی از فقر و محرومیت، و دستیابی به حقوق سندیکایی بخشی جداناپذیر و مهم از جنبش عمومی خلق بر ضد حکومت دیکتاتوری است!

یکی از عرصه‌های جدی چالش پیش روی کارگران و زحمتکشان و میلیون‌ها خانواده ایرانی در سال‌های اخیر روند فاجعه‌بار افزایش بیکاری در سطح کشور، تشدید فقر و محرومیت و همراه با آن‌ها افزوده شدن بر دامنه ناهنجاری‌های اجتماعی در شکل‌هایی گوناگون بوده است. براساس گزارش روزنامه "اعتماد" جدیدترین داده‌های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، سرانه خط فقر برای سال ۱۴۰۱ به‌طورمتوسط در کل کشور ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان است. اما برآوردها نشان می‌دهند خط فقر برای هر خانوار چهارنفره در واقع به حدود ۷/۷ میلیون تومان رسیده و با این حساب بیش از یک‌سوم جمعیت ایران در زیر این خط قرار می‌گیرند. البته در پایتخت شمار کسانی که زیر خط فقر زندگی می‌کنند بسیار بالاتر از اینهاست. جالب است توجه کنیم که وزارت کار ایران در گزارش سالانه "پایش خط فقر" که در سال ۱۴۰۰ منتشر شد، از رشد چشمگیر شمار فقیران کشور در ایران خبر داده است، به‌گونه‌ای که از سال ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۰ یک‌سوم جمعیت کشور به زیر خط فقر مطلق کشیده شدند. بر اساس این گزارش، خط فقر مطلق در سال ۱۴۰۰ نسبت به سال ۱۳۹۹ رشد حدود ۵۰ درصدی داشته است.

بیکاری و یا اشتغال ناقص و ناپایدار هرروز بخش‌هایی وسیع‌تر از کارگران و زحمتکشان کشور را به سمت فقر و محرومیت مطلق می‌راند. اگرچه آمارهایی مختلف درباره بیکاری در کشور و در استان‌های مختلف ارائه می‌شوند، ولی بسیاری از کارشناسان اقتصادی تعداد بیکاران کشور را بین ۳/۵ تا ۴ میلیون نفر می‌دانند. بر اساس نتایج مرکز آمار از طرح آماری نیروی کار پاییز ۱۴۰۱، نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله حاکی از آن است که ۱۹/۲ درصد از فعالان این گروه سنی در پاییز ۱۴۰۱ بیکار بوده‌اند. وضعیت نرخ بیکاری گروه سنی ۱۸ تا ۳۵ ساله نیز نشان می‌دهد که در پاییز ۱۴۰۱، ۱۴/۸ درصد از جمعیت فعال این گروه سنی بیکار بوده‌اند.

همان‌طور که در پیام هفتمین کنگره حزب توده ایران (کنگره خاوری) به کارگران و زحمتکشان کشور نیز اشاره شده است سمت‌گیری اقتصادی - اجتماعی رژیم ولایت فقیه با محوریت آزادسازی اقتصادی، خصوصی‌سازی، و مقررات‌زدایی اثرهایی ویرانگر بر زندگی و امنیت شغلی کارگران و زحمتکشان داشته و دارد. رواج قراردادهای موقت، به‌وجود آوردن تفرقه بین کارگران با عقد قراردادهای متفاوت و ظالمانه که اصل مزد مساوی در برابر کار مساوی را نقض می‌کند، حضور دلال‌ها به‌نام پیمانکاران نیروی کار، آزادسازی مزد با عنوان‌هایی گوناگون و ذیل سیاست انجماد مزدی، ژرفش شکاف هزینه - درآمد که به سقوط قدرت خرید و سطح زندگی زحمتکشان منجر گردیده، و همچنین سرکوب فعالیت‌های مستقل سندیکایی برخی از این پیامدهاست که در این زمینه می‌توان برشمرد. در تمام این سالیان انباشت سرمایه به‌بهای فقر و فلاکت تهی‌دستان جامعه از آن جمله کارگران، دهقانان و زحمتکشان فکری و بدی با اعمال فشار و سرکوب پیگیری شده است.

کارگران و زحمتکشان ایران!

اعتراض‌های گسترده مردمی که از شهریورماه ۱۴۰۱ در شهرهای مختلف کشور و با شرکت زنان، جوانان، دانشجویان، و دانش‌آموزان کشور آغاز شد باوجود همه تلاش‌های سرکوبگرانه رژیم، کشتار صدها تن از هم‌وطنانمان ازجمله کودکان، دستگیری‌های گسترده هزاران تن از معترضان و شکنجه و صدور احکام غیرعادلانه از جمله حکم اعدام، رژیم ولایت فقیه را به چالش‌هایی بسیار جدی طلبید و به عقب‌نشینی واداشت. مقاومت قهرمانانه زنان در مقابل حجاب اجباری و عقب‌نشینی‌های رژیم در این زمینه باوجود تهدید آنان، آزادی شماری از زندانیان سیاسی زیر فشار ادامه اعتراض‌های مردمی، نمایان شدن برخی اختلاف‌نظرها در حاکمیت بر سر چگونگی ادامه کار حکومت، گذار بخش‌هایی از رهبران جنبش اصلاحات از اصلاح‌پذیر بودن ساختار حکومتی کنونی در کنار بحران دائم و عمیق شونده اقتصادی، و ورشکستگی کامل سیاست‌های کلان حکومتی که از سوی دفتر ولی فقیه تنظیم و دیکته می‌شد در مجموع نشان داد که حکومت جمهوری اسلامی در وضعیتی بسیار بحرانی و شکننده قرار دارد.

حکومت جمهوری اسلامی، حکومت نمایندگان کلان سرمایه‌داری تجاری و سرمایه داری بوروکراتیک بر میهن ما است. پایگاه نظری این حکومت همان "اسلام سیاسی" است که معتقد است حاکمیت روحانیت فاسد و ظالم کنونی حاکمیتی است مادام‌العمر که آن را با خواست یا رای مردم نمی‌توان تغییر داد. تجربه چهار دهه گذشته نشان داده است که نظام سیاسی کنونی سد اساسی تحقق خواست‌های شما و حرکت کشور به سمت عدالت اجتماعی است. ساختار عمیقاً فاسد و ظالمی که بر میهن ما حکومت می‌کند، اصلاح‌ناپذیر است و بنابراین، رفتن به دنبال راهکارهایی که هدف آن‌ها فقط انجام تغییرهایی سطحی در نظام سیاسی کنونی است نه تنها موفقیتی به‌همراه نخواهد داشت، بلکه به ادامه یافتن و طولانی‌تر شدن عمر استبداد در میهن ما کمک خواهد کرد.

کارگران و زحمتکشان میهن!

از برگزاری روز جهانی کارگر در ایران در ۱۱ اردیبهشت‌ماه ۱۳۲۵ به‌ابتکار حزب توده ایران و شورای سندیکاهای کارگری و شرکت ۷۰۰ هزار کارگر در سراسر ایران در آن که نقطه عطفی در حضور سازمان‌یافته کارگران و زحمتکشان ایران در مبارزه برای حقوق‌شان بود، هفتادو هفت سال می‌گذرد. این حضور سازمان‌یافته فضای سیاسی کشور ما را نه فقط در آن دوران بلکه در دهه‌های بعد هم به‌کلی دگرگون کرد. امروز نیز حزب توده ایران معتقد است که بدون حضور نیرومند و سازمان‌یافته طبقه کارگر در عرصه مبارزه عمومی بر ضد حکومت استبدادی و ضد مردمی حاکم به تحقق خواست‌های جنبش مردمی در راستای حاکم شدن مردم ایران بر سرنوشته خویش نمی‌توان خوش‌بین بود.

حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر و همه زحمتکشان میهن ضمن شادباش مجدد روز جهانی کارگر، معتقد است که تمام تلاش و توان خود را برای ادامه مبارزه مشترک و هماهنگ بر ضد سیاست‌های خانمان‌برانداز سرمایه‌داری حاکم بر میهن‌مان باید به کار گرفت و زمینه را برای اعتصاب عمومی علیه حکومت فراهم آورد.

بدون پایان دادن به حکومت دیکتاتوری حاکم و گشودن راه به سمت استقرار جمهوری ملی و دموکراتیک که به‌گمان ما نمایندگان راستین طبقه کارگر باید در آن حضوری جدی داشته باشد به تغییری اساسی و پایدار در زمینه تحقق عدالت اجتماعی و برخوردار شدن مردم و طبقه کارگر و زحمتکشان میهن از حقوق و آزادی‌های دموکراتیک نمی‌توان امیدوار بود.

فرخنده باد روز جهانی کارگر، روز تجدید عهد با آرمان‌های والای مبارزه کارگران ایران و جهان و تجدید عهد برای تلاش در راه رسیدن به اتحاد عمل کارگران و طیف گسترده زحمتکشان کشور از معلمان و فرهنگیان تا بازنشستگان و پرستاران کشور است.

فرخنده باد روز جهانی کارگر، روز تشدید تلاش‌ها برای رهایی همه کارگران و زحمتکشان زندانی و همه زندانیان سیاسی - عقیدتی کشور است.

فرخنده باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز همبستگی رزم‌جویانه کارگران و زحمتکشان سراسر جهان!

ماندگار باد خاطره تابناک جان‌باختگان جنبش کارگری و همه جان‌باختگان راه آزادی میهن!

کمیته مرکزی حزب توده ایران

۴ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۲